

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010273
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319010273.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11.03.2020, v trestnej veci proti obžalovanému Q. X. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/49/2019 zo dňa 17.10.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora zamieťa.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov napadnutým uznesením podľa § 280 ods. 2 Tr. por., trestnú vec obžalovaného Q. X., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom Q. XXX/XX, XXX XX X., pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že: „dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod. prišiel k drevenej chatke, ktorá sa nachádza v lesnom poraste katastrálneho územia obce N. v časti zvanej „F. skorou“, kde za pomoci pílkou na železo a akumulátorovej vŕtačky odstránil z drevených dverí petlicu a X kusy visiacych zámkov, vošiel dnu a následne z chatky vyhodil von kreslo a odcudzil plynovú bombu s horákom o objeme 2,5 litra, kovový rebrík 190 cm dlhý, kovovú rohož, taktiež odstránenú petlicu a 3 ks visiacych zámkov, ďalej nerezový rošt na gril, 2 fľaše ružového vína o objeme 0,7 dcl, 1 ks plastového piva zn. Kelt o objeme 1,5 litra, ako aj naštiepané drevo o celkovom objeme 0,5 m³, kde s týmito vecami odišiel na doposiaľ nezistené miesto, a taktiež prevŕtaním poškodil termosku s pumpou o objeme 2,5 litra, ako aj sifón na odpade, v dôsledku čoho pretekala voda na kuchynskú linku, ktorá sa týmto tiež poškodila, a následne do korenín, ktoré boli v chatke, primiešal doposiaľ nestotožnenú látku, čím ich znehodnotil, a týmto svojim konaním spôsobil poškodenému Q. zo X. škodu na odcudzených veciach vo výške najmenej 185,08 eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 78,58 eur,“ pričom v obžalobe je tento skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., postúpil Okresnému úradu Humenné.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal v neprospech obžalovaného okresný prokurátor písomnú sťažnosť, v odôvodnení ktorej nesúhlasil s názorom okresného súdu, že nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností určiť vlastníka objektu, do ktorého obžalovaný násilím vstúpil, pretože obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že na predmetnú chatku išiel s úmyslom vziať si svoje veci a z auta si vybral kufrík s náradím, kde mal listovú pílkou, akumulátorovu vŕtačku, kombinačky, ďalšie náradie. Sťažovateľ poukazoval na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal, že za účelom dostať sa dnu do chatky si so sebou vzal náradie, listovú pílkou, ktorou odrezal kovové oko petlice, pričom petlicu musel odstrániť násilím, lebo už tri až štyri roky nevlastnil kľúče od objektu a tiež za posledné tri roky pred vlámaním v chatke nebol pre nezhody s bratom, ktorý sa rozhodol, že kľúče bude mať iba jeden z nich. Q. X. tak vymenil zámok a kľúč od neho mal len on. Z toho podľa sťažovateľa vyplynulo, že obžalovaný vedel, že chatka patrí jeho bratovi Q. X., že do nej nemá vstupovať bez jeho vedomia a ktorý ho po smrti ich matky vyzval, aby si z chatky vzal svoje veci a bez jeho súhlasu tam viac nechodil, no napriek tomu obžalovaný použil pri vlámaní náradie a z chatky odcudzil veci, ktoré patrili jeho bratovi Q.. Z výpovede Q. X. vyplynulo, že obžalovaný v chatke nemal žiadne svoje veci. V prípade, ak by mal, tak mal možnosť Q. X. kontaktovať a informovať ho o svojom zámere vstúpiť do chatky a vziať si svoje veci,

prípadne ho požiadať o ich vrátenie alebo postupovať iným zákonným spôsobom, aby sa svojich vecí zmocnil, či získal späť. Okrem toho okresný prokurátor poukazoval na výpoveď obžalovaného, že po vlámaní kontaktoval svojho brata sms správou, no to vyvrátil brat obžalovaného, ktorý vlámanie zistil až z fotopasce a po tomto zistení volal políciu. Sťažovateľ nesúhlasil s názorom okresného súdu na aplikáciu § 10 ods. 2 Tr. por. v tomto prípade a mal za to, že bolo potrebné okrem závažnosti hodnotiť aj spôsob vykonania činu, okolnosti prípadu, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, keď vzťahy obžalovaného a poškodeného sú zlé, vyústili až do súdneho sporu a obžalovaný sám potvrdil, že na svojho brata „mal nervy“. Obžalovaný sa na vlámanie pripravil, použil na to náradie, ktoré si doniesol, následne z chatky vyhodil von kreslo, odcudzil veci a poškodil zariadenie uvedené v skutkovej vete. Aj s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného okresný prokurátor hodnotil konanie obžalovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého závažnosť je vyššia ako nepatrná a navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd na podklade sťažnosti okresného prokurátora, ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas, preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom uznesenia predchádzalo a zistil nasledovné skutočnosti.

Na obžalovaného podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov obžalobu č.k. 1Pv199/18/7702 zo dňa 12.04.2019 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že -dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod. prišiel k drevenej chatke, ktorá sa nachádza v lesnom poraste katastrálneho územia obce N. v časti zvanej „F. skorou“, kde za pomoci pítky na železo a akumulátorovej vŕtačky odstránil z drevených dverí petlicu a 3 kusy visiacych zámok, vošiel dnu a následne z chatky vyhodil von kreslo a odcudzil plynovú bombu s horákom o objeme 2,5 litra, kovový rebrík 190 cm dlhý, kovovú rohož, taktiež odstránenú petlicu a 3 ks visiacych zámok, ďalej nerezový rošt na gril, 2 fľaše ružového vína o objeme 0,7 dcl, 1 ks plastového piva zn. Kelt o objeme 1,5 litra, ako aj naštiepané drevo o celkovom objeme 0,5 m³, kde s týmito vecami odišiel na doposiaľ nezistené miesto, a taktiež prevŕtaním poškodil termosku s pumpou o objeme 2,5 litra, ako aj sifón na odpade, v dôsledku čoho pretekala voda na kuchynskú linku, ktorá sa týmto tiež poškodila, a následne do korenín, ktoré boli v chatke, primiešal doposiaľ nestotožnenú látku, čím ich znehodnotil, a týmto svojím konaním spôsobil poškodenému Q. X. zo X. škodu na odcudzených veciach vo výške najmenej 185,08 eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 78,58 eur,“.

Okresný súd odôvodnil výrok napadnutého uznesenia tým, že podľa jeho názoru v predmetnej veci nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností určiť vlastníka objektu, do ktorého obžalovaný násilím vstúpil poškodením petlice a visiacych zámok, ktorými poškodený zabezpečil vstup do objektu a keďže možno konštatovať, že konaním obžalovaného bola poškodená cudzia vec, a to petlica a visiace zámky v hodnote nedosahujúcej malú škodu, nebolo možné hovoriť o naplnení znakov poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zák., pričom ak by aj boli naplnené formálne znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., súd prvého stupňa dospel k záveru, že jeho závažnosť je po zohľadnení kritérií uvedených v § 10 ods. 2 Tr. zák. nepatrná, a teda že nejde o prečin. Zároveň súd prvého stupňa zistil, že by mohlo ísť o priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, keďže takého priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

O predmetnej obžalobe okresný súd riadne, zákonným postupom konal, pri dodržaní zásady kontradiktórnosti zabezpečil vykonanie všetkých dôkazov potrebných a dostupných pre spravodlivé rozhodnutie, vykonané dôkazy hodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. por., a dospel pritom logickým postupom, rešpektujúc zásadu prezumpcie neviny k správne mu výroku, pretože aj podľa názoru nadriadeného súdu v danom prípade nejde o trestný čin, ale mohlo by ísť o priestupok.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že predmetnú drevenú chatku staval so svojim bratom Q., no stávalo sa, že čas od času chatku niekto vykradol najmä kvôli alkoholu, ktorý tam nechávali, a preto bol vstup do chatky zabezpečený uzamknutím tromi visiacych zámkami. Pretože mal podozrenie na narušenie chatky, chcel skontrolovať, či neboli odcudzené nejaké veci, ktoré mal vo vnútri uskladnené, a tak listovou pítkou na kov odrezal kovové oko petlice, aby sa mohol dostať dnu. Zistil pritom, že na sedačke boli exkrementy od hlodavcov, z ktorých sa šíril smrad, preto tú sedačku vyniesol z chatky von.

Petlicu musel otvoriť násilím z toho dôvodu, že asi tri až štyri roky nevlastnil kľúče od objektu, predtým ich ale mal. Bombu s horákom tam vôbec nevidel, kovový rebrík si zobral, lebo mu patril, kovová rohož bola jeho a aj petlica bola jeho, no zámky tam nechal, nerezový rošt na gril si nebral, dve fľaše ružového vína nebral, pivo Kelt nebral. Zobral si 5-6 kusov dreva. O žiadnej termoske nič nevie a podľa obžalovaného bol predmetný sifón deravý už predtým a druhýkrát praskol, keď bol mráz. Trval aj na tom, že do korenín nič neprimiešaval. Chatka je postavená na čierne na cudzom pozemku. Túto nelegálnu stavbu vlastnil on s bratom Q. a chatku zariaďovali spolu. S bratom však mali nezhody, že z chatky mizli nejaké veci, preto sa rozhodli, že kľúče bude mať iba jeden z nich, aby kvôli tomu nevznikali problémy, a tak Q. vymenil zámok, od ktorého mal kľúč iba on. Keď vtedy opustil chatku, zavrel okno, nasadil sieťku na okno z vonkajšej strany a dvere privrel. Keď sa z lesa vrátil, v okolí obce Stakčín už bol signál, tak volal bratovi, ale nezdvihol, a preto mu poslal sms správu, že bol v chatke a zobral si veci.

Poškodený Q.k potvrdil, že je bratom obžalovaného, s ktorým teraz nemá žiadny vzťah, pričom po smrti ich matky došlo medzi nimi k nezhodám, preto vyzval obžalovaného, aby si zobral z chatky svoje veci a aby tam už viac bez jeho súhlasu nechodil, pričom keď obžalovaný bol v minulosti sám na chatke, mohol si zobrať čo bolo jeho, potom mu vrátil kľúč od chatky a následne on vymenil zámky. Potom s odstupom času svedok zistil, že niekto na chatke bol, preto nainštaloval fotopascu a tak zo záberov zo dňa 06.05.2018 zistil, že obžalovaný pílkou na železo a akumulátorovou vŕtačkou odstránil zámky tak, aby sa dostal dnu. Tvrdil, že zavolať políciu, pričom zistil, že mu chýba rebrík, plynová bomba s horákom, rošt na gril. Chýbajúce drobnosti neriešil. K vlastníctvu chatky poškodený uviedol, že bola „akože“ jeho, čo odôvodnil tým, že chatku obhospodaroval. Na jej stavbu nemal povolenie. Staval ju postupne v 90tych rokoch so svojimi kamarátmi, mal od nej kľúče on i obžalovaný, a to až do doby, keď ho vyzval, aby tam už nechodil. Takto nemal obžalovaný kľúče vyše roka. Z jeho výpovede vyplynulo, že po smrti ich matky zostali v spore ohľadom zdedeného bytu. Nikdy predtým nemal do tejto chatky vlámanie, pričom v čase, keď zistil predmetný skutok tam obžalovaný žiadne svoje veci nemal. Po predmetnom skutku ho obžalovaný nekontaktoval.

Svedkyňa Y. X., manželka poškodeného potvrdila, že s obžalovaným sú teraz rozhádaní a dodal, že ona nahlásila predmetný skutok, pričom podľa nej bol vlastníkom chatky poškodený Q. X., lebo tú chatku v prevažnej miere zveľaďoval, no na rozdiel od poškodeného dodala, že mu pritom pomáhal aj obžalovaný.

Svedkyňa G.. O. X., manželka obžalovaného potvrdila, že s poškodeným a jeho manželkou z dôvodu nedôvery ukončila vzťah, a dodala, že keď sa zariaďovala a budovala chatka, všetky veci sa zvärali a vyrábali u nich v garáži, obžalovaný na chatku chodieval v piatok večer a domov sa vracal v nedeľu, čo mu aj vyčítala, že bola s deťmi sama, ale rešpektovala to, pričom v čase, keď ešte boli vzťahy s bratmi v poriadku, aj ona na predmetnú chatku chodila. Vlastníkom chatky podľa nej nebol nikto, lebo všetci stavali túto chatku, a to nielen bratia X.i, ale pomáhali im aj ich kamaráti. Zo začiatku mali kľúče od chatky obaja bratia, no keď sa rozhádali, tak nechcela medzi nich vstupovať.

Zo záznamu z videopasce, ktorá snímala vstupné dvere do chatky vyplynulo aktívne konanie obžalovaného, ktorý za pomoci nástrojov odstránil visiace zámky a petlicu z dverí, z vnútra chatky vyniesol von kreslo. Tento záznam zobrazuje aj udalosť, pri ktorej obžalovaný akoby niečo vkladal do vrečka, ktorý ale z chatky nevynášal, ale do nej odniesol. Kriminalistickým expertíznym skúmaním poškodeným predložených vreciek s koreninami však nebolo zistené ich znehodnotenie jedom alebo zdraviu škodlivou látkou. Pokiaľ v jednej zaznamenatej sekvencii prejde obžalovaný popri videopasci s vrecom polien, možno rozpoznať tak 5-6 kusov polien v tomto vreci, no nie je záznam o tom, že by tieto polená vynášal zo samotnej chatky, do ktorej predtým vnikol vlámaním.

Z ostatných vykonaných dôkazov možno poukázať na to, že podľa vyčíslenia škody zo dňa 28.11.2018 hodnota 1 ks kovovej petlice, 2 ks visiaci zámok veľký a 1 ks visiaci zámok malý je spolu 29,72 eur. Bez uvedenej kovovej petlice je to 13,82 eur. Hodnota 0,5 m3 štiepaného dreva bola ocenená na 15,- eur. Oprava kresla bola ocenená na 10,- eur. Kreslo, ako to vyplýva zo zápisnice o obhliadke miesta činu sa nachádzalo v otvorenej kôlne na drevo, v ktorej sa nachádzalo narezané drevo, pričom chatka sa nachádzala po pravej strane tejto kôlne. Podľa pripojenej fotodokumentácie sa kreslo nachádzalo na lúke pred chatkou.

Podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatelia je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák., škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Možno pripomenúť, že vzhľadom na v trestnom konaní platiacu zásadu prezumpcie neviny a z nej vyplývajúcu zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného, vinu osobe obvinenej resp. obžalovanej z trestného činu je nutné dokázať.

Skutková veta neobsahovala údaj, ktorý by definoval majiteľa či oprávneného užívateľa predmetnej chatky, ani údaj, z ktorého by vyplýval neoprávnený zásah do iného než Trestným zákonom chráneného záujmu na ochranu cudzieho vlastníckeho práva.

V podstate išlo o dôkaznú situáciu, v ktorej na jednej strane stála obhajoba obžalovaného podporená výpoveďou jeho manželky a oproti tomu stála výpoveď poškodeného, ktorá bola podporená výpoveďou jeho manželky. Pritom, ako na to správne poukázal sťažovateľ, obžalovaný má s poškodeným, hoci sú bratia, zlé vzťahy. Tieto vzťahy sú natoľko narušené, že odôvodňujú pochybnosti o plnej hodnovernosti výpovede poškodeného, ktorá by postačovala na uznanie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného. V podstate obžalovaný priznal, že sa do chatky bez súhlasu poškodeného dostal násilným odstránením uzamknutia, no poprel, že by v chatke niečo poškodzoval alebo z nej odniesol nejakú vec, ktorá by mu nepatriala a takú vec že by si prisvojil.

Obžalovaný zjavne konal s vedomým, že doneseným náradím prekonáva visiace zámky, ktoré nie sú jeho vlastníctvom, a ktoré tam nainštaloval poškodený, aby iným osobám zabránil vniknutiu do chatky. Tým v zmysle § 122 ods. 4 Tr. zák. vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia použitím sily, teda vlámaním.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný nedisponoval kľúčom od vstupu do chatky, vedel, že kľúč mal vo svojej držbe len poškodený a vedel, že odstraňuje zámky, ktoré mu nepatria a prekonal toto uzamknutie za pomoci náradia, ktoré si priniesol. Poškodený potvrdil, že obžalovanému v minulosti dovolil zobrať si z chatky svoje veci. Pritom nebolo vyvrátené tvrdenie obžalovaného, že v chatke sa už žiadne jeho veci nenachádzali. Nebolo vylúčené, že by obžalovaný skutočne konal v presvedčení, že popri svojom bratovi je oprávneným užívateľom chatky a že si svoje veci môže z nej zobrať. Pre úplnosť treba dodať, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by následne obžalovaný skutočne poškodenému nezaslal sms tak ako uvádzal, pretože jediným dôkazom spochybňujúcim túto obhajobu bola len výpoveď poškodeného, ktorý doručenie takejto sms popieral. Nebol súdu predložený dôkaz, ktorý by prípadnú účelovosť v tvrdení poškodeného vylúčil. Nebola vyvrátená obhajoba obžalovaného, že konal v snahe zobrať si z chatky len veci, o ktorých bol presvedčený, že patria jemu a že ich poškodený v chatke drží za okolnosti, že pre narušené vzájomné vzťahy, sa k nim inak nedostane. Popri vyššie uvedených výpovediach obžalovaného, poškodeného a svedkýň, svedok Ing. H. D. ako predseda Lesohospodárskej urbárskej spoločnosti obhospodarujúcej aj pozemok, na ktorom má predmetná chatka stáť sa vyjadril, že do tejto chatky v minulosti chodili obžalovaný a poškodený ako bratia a pripadali mu ako jej užívatelia. Za takých okolností nadriadený súd nemal dôvod neveriť výpovedi poškodeného, že sa na výstavbe, zveľaďovaní a užívaní chatky a jej zariadenia obžalovaný nijako nepodieľal. Aj manželka poškodeného, rovnako ako obžalovaný a jeho manželka potvrdili, že to tak nebolo. Pochybnosti k vlastníckemu právu obžalovaného k veciam, ktoré si tento podľa svojej výpovede odniesol, tak musel nadriadený súd posudzovať v prospech obžalovaného.

S povinnosťou dodržať zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“, musel súd posudzovať aj vzniknuté pochybnosti ohľadom vecí, ktoré boli z chatky, ale len podľa výpovede poškodeného, ako ďalšie odcudzené. Vo vzťahu k nim totiž nebolo preukázané, že by si ich obžalovaný prisvojil, teda zmocnil sa ich s úmyslom naložiť s nimi ako s vlastnými spôsobom, aby tým úplne vylúčil ich vlastníka z možnosti s nimi nakladať.

Tiež nebolo jednoznačne potvrdené, že by sa palivové drevo, ktoré si obžalovaný odniesol, nachádzalo vnútri chatky, a že by sa k nemu obžalovaný dostal až po vlámaní do nej. Oproti tomu vykonaná obhliadka miesta činu lokalizovala uložené také drevo mimo chatky samotnej.

Vykonaným dokazovaním nebol preukázaný obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., a to, konanie páchatel'a spočívajúceho v tom, že by si nepochybne prisvojil nejakú cudziu vec tým, že by sa jej zmocnil, teda znak, ktorý pre vyvodenie jeho trestnej zodpovednosti za taký trestný čin by musel byť naplnený súčasne s tým, čo preukázané bolo, teda že páchatel' čin spáchal vlámaním. Inak povedané, nebolo bez pochybností preukázané, že by sa obžalovaný zmocnil nejakej cudzej veci alebo sa aspoň pokúsil vlámaním zmocniť sa nejakej cudzej veci, teda veci, u ktorej by bolo jednoznačné, že obžalovanému nepatrí.

Len ak by také úmyselné konanie zahrňujúce nielen vlámanie, ale aj úmysel zmocniť sa cudzej veci, boli obžalovanému súčasne preukázané, bolo by namieste hodnotiť závažnosť konania obžalovaného z pohľadu ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák.

V predmetnom trestnom konaní pritom nebolo preukázané ani to, že by práve obžalovaný poškodil sifón, kuchynskú linku, či termosku s pumpou. Ani znehodnotenie predmetných potravín obžalovaným nebolo preukázané.

Bolo tak potrebné uzavrieť, že súdu nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by potvrdzoval poškodenie cudzích vecí v hodnote, ktorá by v súhre dosiahla hranicu škody malej a keďže možné poškodenie cudzích vecí v súhrne nedosiahlo hranicu škody malej v zmysle prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., v spáchanom skutku nemožno vidieť ani tento trestný čin.

Z uvedených dôvodov nadriadený súd dospel v podstate k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal Okresný úrad Humenné prejednať ako priestupok, keďže tento orgán je o ňom príslušný rozhodovať. Je len v právomoci tohto správneho orgánu, či posúdi vec ako priestupok proti majetku príp. zistí aj spáchanie iného priestupku.

Sťažnosť okresného prokurátora bolo tak potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.